

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 19. júna 2014*

„Nariadenie (ES) č. 6/2002 — Dizajn Spoločenstva — Článok 6 — Osobitý charakter —
Odlišný celkový dojem — Článok 85 ods. 2 — Nezapísaný dizajn Spoločenstva — Platnosť —
Podmienky — Dôkazné bremeno“

Vo veci C-345/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Supreme Court (Írsko) zo 6. júna 2013 a doručený Súdnemu dvoru 24. júna 2013, ktorý súvisí s konaním:

Karen Millen Fashions Ltd

proti

Dunnes Stores,

Dunnes Stores (Limerick) Ltd,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Karen Millen Fashions Ltd, v zastúpení: J. Waters, solicitor,
- Dunnes Stores a Dunnes Stores (Limerick) Ltd, v zastúpení: G. Byrne, solicitor,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Brighthouse, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci N. Saunders, barrister,
- Európska komisia, v zastúpení: F. W. Bulst a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 2. apríla 2014,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 a článku 85 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Karen Millen Fashions Ltd (ďalej len „KMF“) a spoločnosťami Dunnes Stores a Dunnes Stores (Limerick) Ltd (ďalej spolu len „Dunnes“) vo veci návrhu podaného spoločnosťou KMF, ktorým sa domáha zákazu používania dizajnov spoločnosťou Dunnes.

Právny rámec

Dohoda TRIPS

- 3 Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (ďalej len „dohoda TRIPS“), predstavujúca prílohu 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanej v Marrákeši 15. apríla 1994, bola schválená rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80).
- 4 V oddiele 4 s názvom „Priemyselné vzory“ v časti II, nazvanej „Normy týkajúce sa dostupnosti, rozsahu a využitia práv duševného vlastníctva“, článok 25 uvedenej dohody s názvom „Požiadavky na ochranu“ stanovuje:

„1. Členovia poskytnú ochranu nezávisle vytvoreným priemyselným vzorom, ktoré sú nové alebo pôvodné. Členovia môžu stanoviť, že vzory nie sú nové alebo pôvodné, ak sa podstatne neodlišujú od známych vzorov alebo kombinácií znakov známych vzorov. Členovia môžu stanoviť, že takáto ochrana sa nebude vzťahovať na vzory určované na základe technických alebo funkčných hľadísk.

...“

Nariadenie č. 6/2002

- 5 Odôvodnenia 9, 14, 16, 17, 19 a 25 nariadenia č. 6/2002 uvádzajú:

„(9) Hmotnoprávne ustanovenia tohto nariadenia týkajúce sa dizajnového práva by mali byť v súlade s príslušnými ustanoveniami smernice 98/71/ES.

...

(14) Posúdenie, či dizajn má osobitý charakter, by malo vychádzať z toho, či celkový dojem, ktorý nadobudne informovaný užívateľ skúmajúci dizajn, sa jasne odlišuje od dojmu, ktorý nadobudne z existujúceho dizajnu, pričom sa zohľadní povaha výrobku, na ktorom je dizajn použitý alebo v ktorom je dizajn stelesnený, a najmä priemyselný sektor, do ktorého patrí a miera tvorivej voľnosti, ktorú má pôvodca pri tvorbe dizajnu.

...

(16) Niektoré z týchto sektorov vytvárajú veľké počty dizajnov pre výroby často s krátkym trhovým životom, kde ochrana bez prekážky zápisných formalít je výhodou a dĺžka ochrany má menšiu závažnosť. Na druhej strane, existujú priemyselné sektory, ktoré si cenia výhody zápisu z dôvodu väčšej právnej istoty, ktorú poskytuje, a ktoré vyžadujú možnosť dlhodobejšej ochrany zodpovedajúcej predvídateľnému trhovému životu ich produktov.

(17) Toto vyžaduje dve formy ochrany, kde jedna forma je krátkodobý nezapísaný dizajn a druhá forma je dlhodobý zapísaný dizajn.

...

(19) Dizajn spoločstva by sa nemal presadzovať, pokiaľ nie je dizajn nový a pokiaľ tiež nemá osobitý charakter v porovnaní s ostatnými dizajnmi.

...

(25) Pre tie sektory priemyslu, ktoré vytvárajú veľké množstvá dizajnov s pravdepodobným krátkym životom počas krátkych období, z ktorých iba niektoré sa napokon komerčne využijú, je výhodný nezapísaný dizajn spoločstva. Okrem toho, je tiež potrebné, aby sa tieto sektory mohli ľahšie obrátiť o pomoc na zapísaný dizajn spoločstva. Preto výber kombinovania istého počtu dizajnov v jednej hromadnej prihláške by splnil túto potrebu. Dizajny obsiahnuté v hromadnej prihláške sa však môžu riešiť nezávisle od seba pre účely vymáhania práv, licencií, vecných práv, nariadenia exekúcie, konaní o platobnej neschopnosti, vzdania sa, predĺženia platnosti, prevodu, odkladu zverejnenia alebo výmazu.“

6 Článok 1 nariadenia č. 6/2002 stanovuje:

„1. Dizajn, ktorý spĺňa podmienky obsiahnuté v tomto nariadení, sa ďalej označuje ako ‚dizajn spoločstva‘.

2. Dizajn sa chráni:

a) ‚nezapísaným dizajnom spoločstva‘, ak je sprístupnený verejnosti spôsobom, ktorý je stanovený v tomto nariadení;

...“

7 Podľa článku 4 ods. 1 tohto nariadenia je dizajn chránený dizajnom Spoločstva, ak je nový a má osobitý charakter.

8 Článok 5 uvedeného nariadenia uvádza:

„1. Dizajn sa považuje za nový, ak žiaden zhodný dizajn nebol sprístupnený verejnosti:

a) v prípade nezapísaného dizajnu spoločstva, pred dňom, kedy sa dizajn, pre ktorý sa žiada ochrana, po prvý raz sprístupnil verejnosti;

b) v prípade zapísaného dizajnu spoločstva, pred dňom podania prihlášky na zápis dizajnu, pre ktorý sa žiada ochrana, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.

2. Dizajny sa považujú za zhodné, ak sa ich znaky odlišujú iba v nepodstatných detailoch.“

9 V článku 6 tohto istého nariadenia sa stanovuje:

„1. O dizajne platí, že má osobitý charakter, ak sa celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, odlišuje od celkového dojmu vyvolaného u takéhoto užívateľa akýmkoľvek iným dizajnom, ktorý už bol sprístupnený verejnosti:

- a) v prípade nezapísaného dizajnu spoločenstva, pred dňom, kedy sa dizajn, pre ktorý sa žiada ochrana, po prvý raz sprístupnil verejnosti;
- b) v prípade zapísaného dizajnu spoločenstva, pred dňom podania prihlášky na zápis dizajnu, pre ktorý sa žiada ochrana, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.

2. Pri posudzovaní osobitého charakteru sa zohľadňuje miera tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu.“

10 Článok 11 nariadenia č. 6/2002 znie takto:

„1. Dizajn, ktorý spĺňa požiadavky podľa oddielu 1, je chránený nezapísaným dizajnom spoločenstva počas obdobia troch rokov odo dňa, kedy sa dizajn po prvý raz sprístupnil verejnosti v rámci spoločenstva.

2. Na účely odseku 1 o dizajne platí, že sa sprístupnil verejnosti v rámci spoločenstva, ak sa uverejnil, vystavil alebo použil pri obchodovaní, alebo inak sprístupnil verejnosti takým spôsobom, že počas bežného obchodovania sa tieto udalosti stali známymi kruhom, ktoré sa špecializujú na daný sektor a pôsobia v rámci spoločenstva. O dizajne však neplatí, že sa sprístupnil verejnosti, ak sa sprístupnil tretej osobe pod výslovnou alebo predpokladanou podmienkou dôvernosti.“

11 Článok 19 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Majiteľ zapísaného dizajnu spoločenstva má výlučné právo využívať ho a brániť akejkoľvek tretej strane, ktorá nemá jeho súhlas, aby dizajn využívala. Vyššie uvedené využívanie sa vzťahuje najmä na vytvorenie, ponúkanie, uvedenie na trh, dovoz, vývoz alebo používanie výrobku, na ktorom je dizajn použitý, alebo na ktorom je dizajn stelesnený, alebo skladovanie tohto výrobku pre takéto účely.

2. Nezapísaný dizajn spoločenstva však majiteľovi udeľuje právo zabrániť konaniam uvedeným v odseku 1 iba vtedy, ak napadnuté využívanie vyplýva z kopírovania chráneného dizajnu.

Napadnuté využívanie sa nepovažuje za kopírovanie chráneného dizajnu, ak je výsledkom nezávislej tvorby pôvodcu, o ktorom je primerané sa nazdávať, že si nebol vedomý dizajnu, ktorý sprístupnil verejnosti majiteľ dizajnu.

...“

12 Podľa ustanovenia článku 85 ods. 2 uvedeného nariadenia:

„V konaniach týkajúcich sa žaloby o porušenie alebo žaloby o hroziacom porušení nezapísaného dizajnu spoločenstva, súd pre dizajn spoločenstva považuje dizajn spoločenstva za platný, ak majiteľ práva predloží dôkaz, že podmienky uvedené v článku 11 sú splnené a uvedie, čo tvorí osobitý charakter jeho dizajnu spoločenstva. Žalovaná strana však môže spochybniť jeho platnosť prostredníctvom žaloby [námietky – *neoficiálny preklad*] alebo protinávrhu na výmaz.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 13 KMF je spoločnosť založená podľa anglického práva, ktorej činnosť spočíva vo výrobe a v predaji dámskych odevov.
- 14 Dunnes je významná maloobchodná skupina v Írsku, ktorá v rámci svojich činností predáva dámske odevy.
- 15 V roku 2005 KMF navrhla a uviedla do predaja v Írsku pruhované tričko v modrej verzii a zemitej hnedej verzii, ako aj čierny pletený top (ďalej len „odevy spoločnosti KMF“).
- 16 Zástupcovia skupiny Dunnes kúpili vzorky odevov spoločnosti KMF v jednej z jej írskych predajní. Dunnes následne dala vyrobiť napodobeniny týchto odevov mimo Írska a uviedla ich do predaja vo svojich írskych obchodoch koncom roka 2006.
- 17 Spoločnosť KMF, ktorá tvrdí, že je majiteľkou nezapísaných dizajnov Spoločenstva týkajúcich sa uvedených odevov, podala 2. januára 2007 žalobu na High Court, ktorou sa domáhala najmä uloženia zákazu skupine Dunnes používať tieto dizajny, ako aj náhrady škody.
- 18 High Court tejto žalobe vyhovel.
- 19 Dunnes podala proti rozhodnutiu High Court odvolanie na Supreme Court.
- 20 Tento súd uvádza, že Dunnes nepopiera, že napodobnila odevy spoločnosti KMF, a uznáva, že nezapísané dizajny Spoločenstva, o ktorých KMF tvrdí, že je ich majiteľkou, sú nové.
- 21 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania však vyplýva, že Dunnes popiera, že KMF je majiteľkou nezapísaného dizajnu Spoločenstva pre každý z odevov spoločnosti KMF, a to z dôvodu, že po prvé tieto odevy nemajú osobitý charakter v zmysle nariadenia č. 6/2002 a po druhé toto nariadenie ukladá spoločnosti KMF povinnosť preukázať, že tieto odevy majú taký charakter.
- 22 Za týchto podmienok sa High Court rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:
 - „1. Má sa v súvislosti s osobitým charakterom dizajnu, o ktorom sa tvrdí, že má byť chránený ako nezapísaný dizajn Spoločenstva na účely nariadenia [č. 6/2002], celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, v zmysle článku 6 tohto nariadenia posudzovať na základe toho, či sa tento dojem odlišuje od celkového dojmu vyvolaného u takéhoto užívateľa:
 - a) akýmkoľvek jednotlivým dizajnom, ktorý už bol sprístupnený verejnosti, alebo
 - b) akoukoľvek kombináciou známych prvkov dizajnov viac ako jedného takého skoršieho dizajnu?
 2. Je súd pre dizajny Spoločenstva povinný považovať nezapísaný dizajn Spoločenstva za platný na účely článku 85 ods. 2 nariadenia [č. 6/2002], ak majiteľ práva len uvedie, čo tvorí osobitý charakter dizajnu, alebo je majiteľ práva povinný preukázať, že dizajn má osobitý charakter v súlade s článkom 6 tohto nariadenia?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 23 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 6 nariadenia č. 6/2002 vykladať v tom zmysle, že dizajn sa môže považovať za predstavujúci osobitý charakter, ak celkový dojem, ktorý tento dizajn u informovaného užívateľa vyvoláva, je odlišný od dojmu, ktorý u takéhoto užívateľa vyvoláva jeden alebo viac skorších dizajnov zohľadnených individuálne alebo v kombinácii izolovaných prvkov viacerých skorších dizajnov.
- 24 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že zo znenia článku 6 nariadenia č. 6/2002 vyplýva, že celkový dojem uvedený v tomto článku má byť vyvolaný takouto kombináciou.
- 25 Na základe odkazu na celkový dojem, ktorý u informovaného užívateľa vyvoláva „akýkoľvek dizajn“, ktorý sa sprístupnil verejnosti, sa musí uvedený článok 6 vykladať v tom zmysle, že posúdenie osobitého charakteru dizajnu sa musí vykonať vo vzťahu k jednému alebo viacerým presným, individualizovaným, určeným a identifikovaným dizajnom medzi všetkými dizajnmi, ktoré boli predtým sprístupnené verejnosti.
- 26 Ako to zdôraznila vláda Spojeného kráľovstva a Európska komisia, tento výklad je v súlade s judikatúrou, podľa ktorej, ak je to možné, informovaný užívateľ porovná spochybňované dizajny priamo (pozri rozsudky *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, bod 55, ako aj *Neuman a i./José Manuel Baena Grupo*, C-101/11 P a C-102/11 P, EU:C:2012:641, bod 54), keďže takéto porovnanie sa týka dojmu vyvolaného u tohto užívateľa nie kombináciou špecifických prvkov alebo častí skorších dizajnov, ale individualizovanými a určitými skoršími dizajnmi.
- 27 Súdny dvor tiež rozhodol, že sa nedá vylúčiť, že priame porovnanie je v danej oblasti nerealizovateľné alebo nezvyčajné, najmä z dôvodu osobitných okolností alebo vlastností objektov, ktoré skoršia ochranná známka a spochybňovaný dizajn predstavujú. V tomto kontexte zdôraznil, že keďže nariadenie č. 6/2002 neobsahuje presnú definíciu v tejto súvislosti, nie je možné sa domnievať, že normotvorca Únie mal zámer obmedziť posúdenie prípadných dizajnov na priame porovnanie (pozri rozsudky *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, EU:C:2011:679, body 55 a 57, ako aj *Neuman a i./José Manuel Baena Grupo*, EU:C:2012:641, body 54 a 56).
- 28 V tejto súvislosti je však potrebné zdôrazniť, že hoci Súdny dvor pripustil možnosť nepriameho porovnania predmetných dizajnov, ďalej sa obmedzil na rozhodnutie, že Všeobecný súd Európskej únie sa nedopusť nesprávneho právneho posúdenia, keď svoje odôvodnenie založil na nedokonalejšej spomienke na celkový dojem vyvolaný týmito dizajnmi (pozri rozsudky *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, EU:C:2011:679, bod 58, ako aj *Neuman a i./José Manuel Baena Grupo*, EU:C:2012:641, bod 57).
- 29 Ako pritom zdôraznil generálny advokát v bodoch 48 až 50 svojich návrhov, takáto metóda nepriameho porovnania založená na nedokonalejšej spomienke sa nevzťahuje na spomienku na špecifické prvky viacerých skorších dizajnov, ale na spomienku na určité dizajny.
- 30 Predchádzajúce úvahy nemôžu vyvrátiť tvrdenia uvedené skupinou Dunnes.
- 31 Pokiaľ ide na jednej strane o tvrdenia založené na odôvodneniach 14 a 19 nariadenia č. 6/2002, ktoré používajú výrazy „existujúci dizajn“ a „v porovnaní s ostatnými dizajnmi“, postačí pripomenúť, že odôvodnenie aktu Spoločenstva nemá záväznú právnu silu a nemožno sa ho dovolávať ani na účel výnimky z ustanovení dotknutého aktu, ani s cieľom výkladu jeho ustanovení, ktorý je zjavne v rozpore s ich znením (rozsudok *Deutsches Milch-Kontor*, C-136/04, EU:C:2005:716, bod 32 a citovaná judikatúra).

- 32 V každom prípade je potrebné konštatovať, že hoci odôvodnenie 14 nariadenia č. 6/2002 odkazuje na dojem, ktorý informovaný užívateľ nadobudne z „existujúceho dizajnu“, tieto pojmy sa nenachádzajú v žiadnom ustanovení tohto nariadenia.
- 33 Okrem toho ani používanie uvedených pojmov, ani používanie pojmu „v porovnaní s ostatnými dizajnmi“ v odôvodnení 19 nariadenia č. 6/2002 neimplikuje, že rozhodujúcim dojomom na účely uplatnenia článku 6 tohto nariadenia by bol nie ten, ktorý vyvolávajú skoršie individualizované dizajny, ale ten, ktorý vyvoláva kombinácia izolovaných prvkov viacerých takýchto dizajnov.
- 34 Na druhej strane, pokiaľ ide o odkaz na „kombináciu znakov známych vzorov“, nachádzajúci sa v druhej vete článku 25 ods. 1 dohody TRIPS, postačuje zdôrazniť, že uvedené ustanovenie je formulované fakultatívne, a preto zmluvné strany tejto dohody nie sú povinné stanoviť, že novosť alebo pôvodný charakter dizajnov by sa mali posudzovať vo vzťahu k takýmto kombináciám.
- 35 Za týchto podmienok je potrebné na prvú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 6 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že dizajn sa môže považovať za predstavujúci osobitý charakter v prípade, ak celkový dojem, ktorý tento dizajn u informovaného užívateľa vyvoláva, je odlišný od dojmu, ktorý u takéhoto užívateľa vyvoláva nie kombinácia izolovaných prvkov viacerých skorších dizajnov, ale jeden alebo viac skorších individualizovaných dizajnov.

O druhej otázke

- 36 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 85 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 vykladať v tom zmysle, že na to, aby súd pre dizajn Spoločenstva považoval nezapísaný dizajn Spoločenstva za platný, je majiteľ tohto dizajnu povinný preukázať, že dizajn má osobitý charakter v súlade s článkom 6 tohto nariadenia, alebo musí iba uviesť, čo tvorí osobitý charakter tohto dizajnu.
- 37 Zo znenia toho istého článku 85 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 vyplýva, že na to, aby sa nezapísaný dizajn Spoločenstva považoval za platný, musí jeho majiteľ jednak predložiť dôkaz, že podmienky uvedené v článku 11 tohto nariadenia sú splnené, a jednak uviesť, čo tvorí osobitý charakter tohto dizajnu.
- 38 V súlade s článkom 11 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 dizajn, ktorý spĺňa požiadavky podľa oddielu 1 tohto nariadenia, je chránený nezapísaným dizajnom Spoločenstva počas obdobia troch rokov odo dňa, keď sa dizajn po prvý raz sprístupnil verejnosti v rámci Európskej únie.
- 39 Ako to uvádza nadpis toho istého článku 85 nariadenia č. 6/2002, tento článok upravuje v odseku 1 predpoklad platnosti zapísaných dizajnov Spoločenstva a v odseku 2 predpoklad platnosti nezapísaných dizajnov Spoločenstva.
- 40 Uplatnenie tohto predpokladu platnosti je pritom svojou povahou nezlučiteľné s výkladom článku 85 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 podaným skupinou Dunnes, podľa ktorého dôkaz, ktorý musí majiteľ dizajnu predložiť v zmysle tohto ustanovenia, teda dôkaz splnenia podmienok uvedených v článku 11, vrátane dôkazu, že predmetný dizajn spĺňa aj všetky podmienky vymenované v hlave II oddiele 1 tohto nariadenia, teda v článkoch 3 až 9 tohto nariadenia.
- 41 Rovnako výklad článku 85 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 11 tohto nariadenia navrhovaný skupinou Dunnes zbavuje zmyslu a obsahu druhú podmienku upravenú článkom 85 ods. 2, teda tú, podľa ktorej majiteľ dizajnu musí uviesť, čo tvorí osobitý charakter tohto dizajnu.
- 42 Okrem toho takýto výklad by nebol v súlade s cieľom jednoduchosti a rýchlosti, ako vyplýva z odôvodnení 16 a 17 nariadenia č. 6/2002, odôvodňujúcim ochranu nezapísaného dizajnu Spoločenstva.

- 43 V tomto kontexte je potrebné zdôrazniť, že odlišnosť zadaná v článku 85 nariadenia č. 6/2002 medzi konaním týkajúcim sa zapísaného dizajnu Spoločenstva a konaním týkajúcim sa nezapísaného dizajnu Spoločenstva vyplýva z nevyhnutnosti, pokiaľ ide o túto druhú kategóriu, určiť dátum, od ktorého tento dizajn požíva ochranu upravenú týmto nariadením, ako aj presný obsah tejto ochrany. Z dôvodu neexistencie zápisných formalít môžu byť tieto znaky ťažšie identifikovateľné v prípade nezapísaného dizajnu než v prípade zapísaného dizajnu.
- 44 Navyše, keby sa mal článok 85 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 vykladať v tom zmysle, že nezapísaný dizajn Spoločenstva sa môže považovať za platný, iba ak jeho majiteľ predloží dôkaz, že spĺňa všetky podmienky uvedené v hlave II oddiele 1 uvedeného nariadenia, možnosť žalovaného upravená v druhej časti uvedeného článku 85 ods. 2 spochybníť platnosť uvedeného dizajnu prostredníctvom námietky alebo protinávrhu na výmaz by bola z väčšej časti zbavená svojho zmyslu a obsahu.
- 45 Pokiaľ ide o druhú podmienku uvedenú v článku 85 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, postačuje poukázať na to, že znenie tohto ustanovenia je úplne jednoznačné, keďže sa obmedzuje na požadovanie od majiteľa nezapísaného dizajnu Spoločenstva, aby uviedol, čo tvorí jeho osobitý charakter, a nie je možné vykladať ho tak, že zahŕňa povinnosť preukázať, že predmetný dizajn má osobitý charakter.
- 46 Pokiaľ je totiž z dôvodu neexistencie zápisnej formality pre túto kategóriu dizajnu potrebné, aby majiteľ predmetného dizajnu špecifikoval predmet ochrany požadovanej na základe uvedeného nariadenia, postačuje mu identifikovať jeden alebo viac prvkov svojho dizajnu, ktoré mu podľa neho priznávajú osobitý charakter.
- 47 Za týchto podmienok je potrebné na druhú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 85 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby súd pre dizajn Spoločenstva považoval nezapísaný dizajn Spoločenstva za platný, majiteľ tohto dizajnu nie je povinný preukázať, že dizajn má osobitý charakter v zmysle článku 6 tohto nariadenia, ale musí iba uviesť, čo tvorí osobitý charakter tohto dizajnu, teda identifikovať jeden alebo viac prvkov dotknutého dizajnu, ktoré mu podľa neho priznávajú osobitý charakter.

O trovách

- 48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. Článok 6 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva sa má vykladať v tom zmysle, že dizajn sa môže považovať za predstavujúci osobitý charakter v prípade, ak celkový dojem, ktorý tento dizajn u informovaného užívateľa vyvoláva je odlišný od toho dizajnu, ktorý vyvoláva u takéhoto užívateľa nie kombinácia izolovaných prvkov vytvorených z viacerých skorších dizajnov, ale jeden alebo viacej skorších individualizovaných dizajnov.
2. Článok 85 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby súd pre dizajn spoločenstva považoval nezapísaný dizajn Spoločenstva za platný, majiteľ tohto dizajnu nie je povinný preukázať, že dizajn má osobitý charakter v zmysle článku 6 tohto nariadenia, ale musí iba uviesť, čo tvorí osobitý charakter tohto dizajnu, teda identifikovať jeden alebo viac prvkov dotknutého dizajnu, ktoré mu podľa neho priznávajú osobitý charakter.

Podpisy